

Jakub Pira: Pomohl mi první dotek

2.9.2025 - | FC Baník Ostrava

Ještě před rokem oblékal dres baníkovské devatenáctky a snil si své fotbalové sny. Na jaře oslavil dorostenecký titul, chopil se šance v B-týmu Baníku a začal střílet góly ve druhé lize. A v posledních dnech se fotbalový život JAKUBU PIROVI zrychlil ještě víc. Sedmnáctiletý odchovanec Baníku si zahrál dokonce play-off Konferenční ligy proti NK Celje a nastoupil i do ligového utkání v Olomouci...

Jakube, jak byste popsal to, co v poledních dnech prožíváte?

Skoro se tomu nechce věřit. Když se vrátím o rok zpět, vidím sám sebe v devatenáctce, občas v B-týmu, jak sním o tom, že si někdy zahraju ligu za Baník. Uplyne rok, a já jsem si zahrál play-off Konferenční ligy na vyprodaném stadionu. A k tomu i ligový zápas. Je to krásné, je to fajn, ale vím dobře, že se musím ještě hodně zdokonalit a zapracovat na mezerách a že ta cesta je ještě dlouhá.

Vraťme se k vašemu prvnímu startu za A-tým Baníku, k němuž došlo v pohárovém utkání proti Celje. Na co především jste si musel v utkání zvyknout?

Všechno bylo jinak, než na co jsem byl dosud zvyklý. Už ten společný čas, který jsme spolu před zápasem strávili, celá ta příprava. Zápas začínal v osm hodin večer, my jsme už ve 12 hodin byli na společném obědě. Člověk to prostě cítí, že jde o něco velkého a důležitého.

A v utkání samotném?

Začínal jsem na lavičce, ale měl jsem od trenéra Hapala před zápasem s Celje informaci, že bych mohl v průběhu hry jít na hřiště. Když jsem seděl na lavičce, vnímal jsem vedle hry tu spoustu našich fanoušků. Člověk z vlastní praxe ví, jaké to je, když jich přijde na zápas tři sta. A najednou je kolem vás vyprodaný stadion. To byl zážitek. Když jsem pak šel do hry, snažil jsem se tomu nepodlehout, a proto jsem to množství lidí kolem sebe na chvíli trochu upozadil, abych byl soustředěný jen na svůj výkon. A na první dotek s míčem. Ten je vždycky hodně důležitý. Povedl se mi, to mi zvedlo sebevědomí a na hřišti jsem se pak proti Celje necítil vůbec špatně. Škoda, že jsme nedali gól, mohlo se to ještě vyvinout jinak.

A pak přišel start v Olomouci...

Tam jsem dostal ještě více minut, to jsem moc rád. Bylo cítit, že je to souborovější, než na co jsem byl dosud zvyklý. I v porovnání se zápasem s Celje. Necítil jsem se špatně a myslím, že jsme mohli dát gól a prohrát jsme to utkání nemuseli."

Jak velký impulz pro vás tento zážitek v podobě dvou startů za áčko do další práce byl?

No, jestli se mám přiznat, po utkání s Celje jsem se ještě musel učit, protože jsem ve škole potřeboval uzavřít ročník...

Povedlo se? Doplníme, že jste studentem gymnázia...

Jo, mám to hotové. Ale pokud jde o fotbal, bylo pak takové fajn jít po zápase na trénink a cítit se už víc součástí toho týmu. Do té doby jsem tam byl jen kluk, který nemá vůbec žádné zkušenosti. Těch mám sice pořád hrozně málo, ale už jsem byl na tréninku jeden z hráčů, kteří v zápase hráli. To člověku hodně pomůže.

Zmínil jste nedostatky, o nichž víte, že je musíte odstranit. Které to jsou?

Třeba hra mezi šestnáctkami, abych byl ještě víc užitečný týmu. A chování v soubojích. To chce ale i praxi. Získat zkušenosti, vědět, jak se v soubojích chovají stopeři, jak tomu nejlépe čelit. Vím, že ta cesta je ještě dlouhá a čeká mě ještě hodně práce. Ale dva starty za áčko Baníku mě v té práci hodně povzbudily.

<https://www.fcb.cz/clanek.asp?id=11700>